

kor dnar poberajo. Zato so pa tudi zemljo s časom tako zboljšali! Slovenca je pa sram, gnoj po cestah poberati, čeravno je dostikrat več vreden kakor dnar. Da! on še druge zasramuje, ki v tej reči Taljane posnemajo. (Novicam je pregovor: „vsak pol“ dobro znan). Zato, ljubi rojaki, ubogajte „Novice“, kar vam svetujejo v vaš prid. Brez zamere! Z Bogom!

Iz Ljubljane 15. dec. — Znano je, kako terdo je šlo in še gré povsod za dnarje v kupčiji in obertniji v večjih mestih. Hvala Bogu, da ta stiska Ljubljane še ni tako zadela, kakor druge večje mesta. Za to se imajo pa zlasti manjši obertniki zahvaliti možem, kateri so podpornico med sabo osnovali, ktera jim daje za odločen čas pomoč. Ta podpornica se imenuje „Društvo za podporo obertnikov“, in konec novembra je štela:

dnarjev po družbenikih vloženih	6,551 fl.
posojila ljubljanske hranilnice po 4%	1,200 „
od začetka do 30. novembra je bilo družbenikom posojenih po 100 fl. na 90 dni	16,475 „
povernjenih	9,240 „

Tirjati je imela tačas 7,235 fl.

Konec leta 1856 je imela podpornica 279 fl. 6 kr. v rezervi. Darovali so pa verh tega še en blagodušen prijatelj obertništva 100 fl. in ne davno dva gospoda, in sicer eden 100 fl., drugi pa 50 fl. — Viditi je, da se društvo krepko obnaša in tem večja hvala mu gré, ker ga možje obertniškega stanú sami upravljajo in da oni, kateri pomoči potrebujejo, tudi pomoč najdejo. Kar je pa največje hvale vredno, je, da društvo še celi čas ni bilo primorano, tožiti koga, kateremu je kaj posodilo. Odbor tega društva je pa tudi hvaležen za podporo, ktera mu je došla po nekterih možéh, kateri so za domače obertništvo uneti. Zavoljo tega je v svoji seji 4. oktobra t. l. jim svojo hvaležnost pokazati, naslednje gospode v število častnih udov društva zapisal:

Nj. ekscelencio, prečastitljivega gospoda ljubljanskega knezo-škofa Antona Alojzija; prežlahtnega gospoda grofa Andreja Hohenwarta, c. kr. dvornega svetovavca; gosp. Eduarda viteza Još-a, predsednika c. k. ljubljanske deželne sodnije; častitljivega gospoda Janeza Nep. Šlaker-ja, c. kr. šolskega svetovavca in prvega predstojnika ljubljanske hranilnice; gospoda Lamberta Karola Lukmana, kupčevavca in predsednika krajske kupčijske in obertniške zbornice; gospoda Fidela Terpinca, grajšaka in predsednika c. k. krajske kmet. družbe; gospoda dr. Henrika Costa, vodja ljubljanske vélike colnije; gospoda Antona Samasa, namestovavca predsednika krajske kupčijske in obertniške odbornice; gosp. dr. Janeza Bleiweis-a, c. kr. profesorja, deželnega živino-zdravnika, mestnega odbornika; gosp. dr. Matevža Kavčiča, dvornega in sodnega advokata in mestnega odbornika; gospoda Jožefa Pleiweis-a, kupčevavca in hišnega posestnika; gosp. Janeza Guttman-a, prvega svetovavca mestne oblasti in počastnega mestnjanca ljubljanskega, in gosp. dr. Vincenca Kluna, c. k. profesorja v Zadru.

Iz tega prevdari slednji, da to društvo na terdnih nogah stoji in nadjati se je v prihodnosti še boljega napredovanja, želeti pa tudi, da bi koristnost njegovo še bolj in bolj spoznavali.

Iz Ljubljane 16. dec. — Z današnjim dnem je djavnost vojaško-policijske straže nehala in policaji so razpušeni. Namesti njih bo neki samo 12 preoblečenih opravljal službo v mestu. Slišati je, da bo tudi število žandarjev zmanjšano.

Novičar iz raznih krajev.

Po Najvišjem povelji zaukazano zmanjševanje armade se je s 1. t. m. začelo, in sicer je oddala vsaka kompanija 4. bataljonov pešnih regimentov 20, vsaka kompanija zdravstvene čete 56 mož, pri težkih konjiki je oddal vsak škadron 22, pri lahkih pa 33 mož; verh tega so bile vse konjiške založnice razpušene. Enako so topniški regimenti z baterijami vred zlo zmanjšani, kar se je tudi pri ženijski četi zgodilo, kjer je vsaka kompanija kakor tudi pri pionirjih 25 mož oddala. — Komisija, ki je bila zbrana, zvediti, kako in zakaj se je smodnik v mogunški terdnjavi unel, je izrekla, da je ces. podoficir Wimmer neizrekljive nesreče kriv. — Še vedno je brati, zlasti iz severnih krajev, da je kupčevavcom terda za dnarje, in iz raznih mest je slišati od kantov. — Tudi francozki poslanec bo, kakor je govorica, po novem letu Carigrad zapustil. — V Belgiji so 10. t. m. imeli volitve za državni zbor; bile so po veliki večini zoper dobrodelstveno postavo in za sedanje ministerstvo liberalne. — V Londonu so 12. t. m. parlament (državni zbor) odložili; pred je pa še Lord John Russel priporočal, tudi Jude v parlament pripustiti. — Španjski novorojeni kraljič je prejel 9. t. m. sv. kerst. — Iz Lizabona pišejo, da je huda bolezen skorej popolnoma nehala. — V Turinu se je začel 14. t. m. državni zbor. — V severnem morji je zima tako naglo pritislila, da je samo v kronštadtski luki več ko sto bark v ledu obtičalo, da bodo mogle skorej do spomladi ondi ostati. Tudi v družih rusovskih lukah je morje že zamerzljeno. — Iz Petrograda zagotavljajo, da na tolikrat omenjeno oprosteno sužnjakov zdaj še ni misliti. Nasproti pa svesto upajo, da se bodo razmere med kmeti in gospodo precej premenile. — Iz Indije ni nič posebnega in iz Kitajskega samo to, da se prebivavci kantonskega mesta bojé, da bi Kitajci nad-nje ne planili. Sovražnosti pa se še niso začele. Tudi se bodeta nek angležki in francozki poslanec v Pekink napotila, poskusit, razpertije s kitajskim cesarjem z lepim poravnati. — Po mnozih velicah nesrečah, ktere so se poslednji čas po smodniku zgodile, nasvetje nek francozsk časnik sredstvo zoper take nezgode. Primeša se namreč smodniku prah iz olovca (grafita), pa tudi ogeljni prah je dober. Ta primés ne škoduje smodniku kar nič, temuč še le stori, da se smodnikovo zernje ne unema tako hipoma, temuč počasi gori kakor smola. Če hoče kdo smodnik potem rabiti, ga samo preseje. Tako ostane smodnik zopet čist in dober. Mnoge skušnje so to poterdile, namreč pa je dal brat rusovskega cara, vélikoknez Konstantin več taci poskušenj narediti in to z dobrim uspehom. — Najnovejši časniki donšajo dopise iz Novega Jorka, prvega kupčijskega mesta severne Amerike, kateri čudne in žalostne skrivnosti razodevajo. Hvalijo se namreč ameriški časopisi, da so ondašni kupčevavci evropskim mreže nastavili. Ali mar s tem, da so toliko tavžent delavcov ob težki kruhek djali, ali s tem, da so kante samo zavoljo tega napovedali, da bi Evropejce v revšino sunili, sebi pa žepe polnili? „Kar imajo Evropejci pri nas tirjati, je zbrisano, — tako modrujejo — mi imamo vendar le blago in dnarje!“ Če je to res, spozná prav lahko otrok, da so Amerikanci prav res svobodni roparji, kateri šalijo in igrajo s pohlevnimi Evropejci, kakor se jim zdí. Bog daj, da bi se to osumnjevanje kot prazno pokazalo; ako je pa drugače, bodo Amerikanci gotovo še doživeli dan plačila, kateri nikomur ne odide.

Pogovori vredništva. Gosp. J. V v Vg: „Slav. Bibl.“ niso „K. k. Schr.“, ampak jo samostojna knjiga, ktera veljá 3 fl. Bukovovez g. Ničman Vam jo utegne z „Romarjem poslati.